

Storybooks Canada

storybookscanada.ca

ହାଲିଗାହୁଡ଼ ଆମିସ୍ ଶାନ୍ତିରାସ୍ / La revanche de l'indicateur

Written by: Zulu folktales

Illustrated by: Wiehan de Jager

Translated by: (bn) Asma Afreen, (fr) Alexandra

Danahy

This story originates from the African Storybook (africanstorybook.org) and is brought to you by Storybooks Canada in an effort to provide children's stories in Canada's many languages.

This work is licensed under a Creative Commons

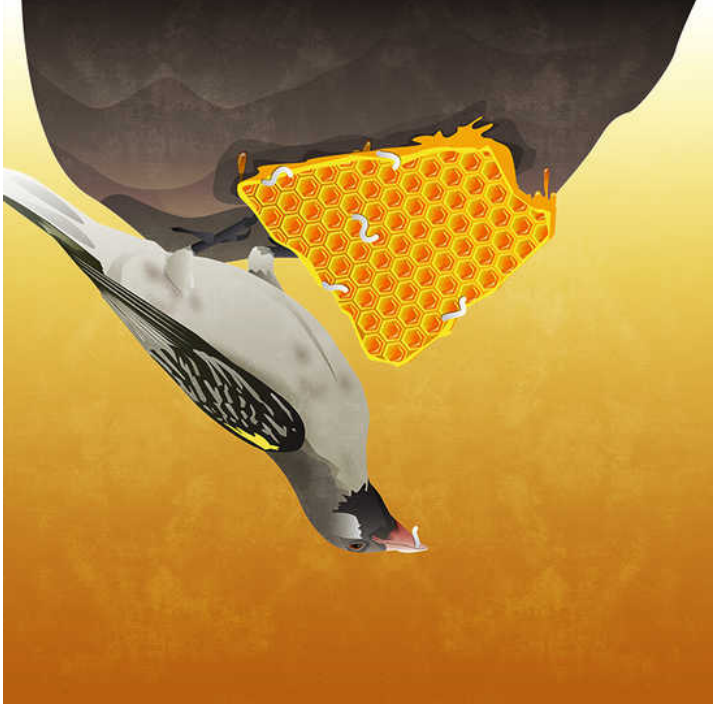
[Attribution 3.0 International License.](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0)

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0>

ହାଲିଗାହୁଡ଼ ଆମିସ୍ ଶାନ୍ତିରାସ୍

La revanche de l'indicateur

✎ Zulu folktales

👤 Wiehan de Jager

📖 Asma Afreen

💬 Bengali / French

📖 Level 4

এই গল্পটি হল এনগেডে নামক হানিগাইড পাখি, এবং গিংগিলে নামক একজন লোভী তরুণের। একদিন গিংগিলে যখন বাহিরে শিকার করছিল, সে এনগেডের ডাক শুনতে পেল। মধুর কথা ভেবেই গিংগিলের মুখে পানি চলে আসল। সে থামল এবং মন দিয়ে শুনল। সে খুঁজতে থাকল যতক্ষণ না পর্যন্ত সে তার মাথার উপরে ডালের মাঝে পাখিটি দেখতে পেল। “চিঁ-চিঁ-চিঁ,” ছোট পাখিটি এক গাছ থেকে অন্য গাছে উড়ে বেড়িয়ে ডাকছিল। “চিঁ-চিঁ-চিঁ,” সে ডাকল আর মাঝে মাঝে থেমে দেখল যে গিংগিলে তাকে অনুসরণ করছে কিনা।

...

Voici l’histoire de Ngede l’indicateur et un jeune homme avide nommé Gingile. Un jour, lorsqu’il chassait, Gingile entendit l’appel de Ngede. Gingile commença à saliver en pensant au miel. Il arrêta et écouta attentivement, fouillant jusqu’à ce qu’il trouve l’oiseau dans les branches au-dessus de sa tête. « Chitik-chitik-chitik, » le petit oiseau ébranla, en volant d’un arbre à l’autre. « Chitik-chitik-chitik, » il lança, arrêtant de temps en temps pour s’assurer que Gingile le suivait.

Après une heure et demie, ils atteignirent un figuier sauvage énorme. Ngede sautillaît éperdument parmi les branches. Il s'installa ensuite sur une branche et inclina sa tête vers Gingile comme pour dire, « Le voici ! Viens vite ! Qu'est-ce qui te prend autant de temps ? » Gingile ne pouvait pas voir d'abeilles du dessous de l'arbre, mais il avait confiance en Ngede.

...

ଆମେ ଫୁଲଟି ଫୁଲଟି ଖାଉଛୁ କିନ୍ତୁ ମାଛ ଖାଉଛୁ ନାହିଁ ।
ଆମେ ଫୁଲ ଖାଉଛୁ କିନ୍ତୁ ମାଛ ଖାଉଛୁ ନାହିଁ ।
ଆମେ ଫୁଲ ଖାଉଛୁ କିନ୍ତୁ ମାଛ ଖାଉଛୁ ନାହିଁ ।
ଆମେ ଫୁଲ ଖାଉଛୁ କିନ୍ତୁ ମାଛ ଖାଉଛୁ ନାହିଁ ।
ଆମେ ଫୁଲ ଖାଉଛୁ କିନ୍ତୁ ମାଛ ଖାଉଛୁ ନାହିଁ ।

তাই গিংগিলে গাছের নিচে তার শিকারের বর্শাটি নামিয়ে রাখল, কিছু শুকনো ডাল জড়ো করল এবং ছোট করে আগুন ধরাল। যখন আগুন ভালো করে জ্বলতে লাগল, তখন সে একটি শুকনো লম্বা লাঠি আগুনের মাঝখানে রাখল। এই কাঠ পোড়ার সময় অনেক ধোঁয়া সৃষ্টি করার জন্য বিশেষভাবে পরিচিত। সে দাঁত দিয়ে ধোঁয়া ধরা লাঠিটির ঠাণ্ডা প্রান্ত কামড়ে ধরে গাছ বেঁয়ে উঠা শুরু করল।

...

Alors, Gingile déposa sa lance sous l'arbre, recueilli des brindilles séchées et alluma un petit feu. Un coup que le feu brûlait bien, il mit une longue branche au cœur du feu. Ce bois était connu pour la fumée qu'il créait quand il brûlait. Gingile commença à grimper, tenant entre ses dents le bout froid de la branche qui fumait.

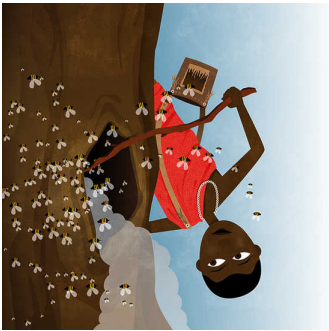

ଆସ ତହିଁ, ସ୍ଥାନ ଗିଂଗିଲେର ଅନ୍ତରାତ୍ମା ଏନେଗେର ଅଞ୍ଜ ଝଲେ, ତଥାନ ତାବା
ଛୋଟି ମାଞ୍ଜିଟିର ଅମ୍ଭାନ କରେ । ସ୍ଥାନହିଁ ତାବା ସର୍ମ୍ମ ଅଂଶୁର କରେ, ତାବା ସ୍ଥାନାଲ
ଝାନ୍ଦେ ସେନ ତାବା ଶୌବାକେର ଅବଠେସେ ବନ୍ଦୁ ଅଂଶୁ ଯାନ୍ତିମାହିବେ ମାଞ୍ଜିର ଜାନ୍ୟ

ଝେନ୍ଦେ ସାୟା !

...

Ainsi, quand les enfants de Gingile entendent l'histoire
de Ngede ils respectent le petit oiseau. Chaque fois qu'ils
récroissent du miel, ils s'assurent de laisser la plus grande
partie du rayon pour l'indicateur !

ଶ୍ରୀସ୍ତହିଁ ଯେ ସାଞ୍ଜ ଶୌମାହିବିର ଜୋରାଲେ ଉଞ୍ଜନ ଝଲେ ତେଲ । ତାବା ମାଞ୍ଜିଟିର
କୋଟିର ତଥା ତନେର ଶୌବାକ ଯେକେ ଲିଭେର ଓ ବାନ୍ତିରେ ଆମା ସାଓସା
କରାହିଲ । ସ୍ଥାନ ଗିଂଗିଲେ ଶୌବାକ ଅସ୍ତ୍ର ହୁଏ ମୌଛାଲ, ତଥାନ ଯେ ଲାଟିର ଘୌସା
ଧବା ଥାନ୍ତିକୋଟି କୋଟିରେର ଲିଭେର ପୁଁକିସେ ମିଳ । ଶୌମାହିବିର ଉଁଞ୍ଜ ଓ ଝୁହିଁ ଯେସ
ତୁଟିବି ଗେମେ ଗୋଟିରେ ଆମଲ । ତାବା ହୁଏେ ମେଲ କାସୀ ତାବା ଘୌସା ମଞ୍ଜନ
କରେନା, କିନ୍ତୁ ତାସ ଆମେ ତାବା ଗିଂଗିଲେକେ ସେମ୍ କିକିହିଁ ସନ୍ତାନମାୟକ ଝଲେ
ଶୁଣିସେ ମେଲ ।

...

Bientôt il pouvait entendre le bourdonnement bruyant
des abeilles chargées. Elles rentraient et sortaient d'un
creux dans le tronc d'arbre - leur ruche. Lorsque Gingile
rejoint la ruche il mit le bout fumant de la branche dans
le creux. Les abeilles sortirent, fâchées et méchantes.
Elles s'envolèrent parce qu'elles n'aimaient pas la fumée
- mais pas avant d'avoir donné des piqûres douloureuses
à Gingile !

যখন মৌমাছির বেঁচে গেল, তখন গিংগিলে তার হাত মৌচাকে ঢুকিয়ে দিল। সে হাত ভর্তি করে ভারী চাক নিল, যার থেকে টপটপ করে ঘন মধু আর চর্বিযুক্ত সাদা মৌকীট পড়ছিল। সে সাবধানে চাকগুলো তার কাঁধে বহন করা থলিতে রাখল, এবং গাছ বেঁয়ে নিচে নামতে শুরু করল।

...

Quand les abeilles furent sorties, Gingile enfonça ses mains dans le nid. Il sortit des poignées du nid desquelles s'écoulaient du miel riche et des larves grasses et blanches. Il mit le nid soigneusement dans la besace il portait sur son épaule et commença à descendre de l'arbre.

চিতা গিংগিলেকে স্পর্শ করার পূর্বেই, সে তড়িঘড়ি করে গাছের নিচে নামতে থাকল। তাড়াহড়োর মাঝে সে একটি ডালে পা রাখতে ভুলে গেল আর মাটিতে ধড়াস্ করে পড়ল। তার গোড়ালি মচকে গেল। সে যথাসম্ভব দ্রুত লেংচিয়ে লেংচিয়ে দৌড়ে গেল। সৌভাগ্যবশত চিতা তখনও নিদ্রালু থাকার কারণে তাকে ধাওয়া করতে পারেনি। হানিগাইড পাখি এনগেডে তার প্রতিশোধ নিল। আর গিংগিলে শিক্ষা পেল।

...

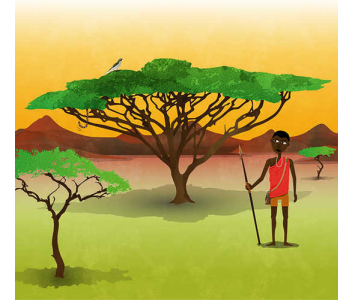
Avant que Léopard puisse s'en prendre à Gingile, ce dernier se précipita en bas de l'arbre. Dans son empressement, il manqua une branche et atterrit par terre avec un bruit sourd, tordant sa cheville. Heureusement pour lui, Léopard était encore trop endormi pour le poursuivre. Ngede, l'indicateur, eu sa revanche. Et Gingile retint sa leçon.

কিন্তু গিংগিলে আগুন নেভাল, নিজের বর্শাটি তুলল এবং পাখিকে না দেখার ভান করে বাড়ির দিকে হাঁটা শুরু করল। এনগেডে রেগে ডাক দিল, “আমার মধু দাও! আমার মধু দাও!” গিংগিলে থামল, ছোট পাখির দিকে তাকাল আর অউহাসি দিল। “তুমি কিছু মধু চাও, চাও কি, আমার বন্ধু? হাঁ! কিন্তু আমি সব কাজ করেছি আর সব হুলের কামড় খেয়েছি। আমি কেন তোমাকে এই মজাদার মধুর ভাগ দিব?” তারপর সে হেঁটে চলে গেল। এনগেডে ক্রুদ্ধ হল! এটি তার সাথে করার মত কোন আচরণ হল না! কিন্তু সে এর প্রতিশোধ নিবে।

...

Mais Gingile éteint le feu, ramassa sa lance et commença à rentrer chez lui, en ignorant l’oiseau. Ngede lança, fâché, « VIC-torr ! VIC-torr ! » Gingile arrêta, dévisagea le petit oiseau et éclata de rire. « Tu veux du miel, mon ami ? Ha ! Mais c’est moi qui ai fait tout le travail et reçu toutes les piquûres. Pourquoi est-ce que je devrais partager ce miel avec toi ? » Et il quitta. Ngede était furieux ! Cela n’était aucune manière de le traiter ! Mais il aurait sa revanche.

একদিন বেশ কয়েক সপ্তাহ পরে গিংগিলে আবার এনগেডের ডাক শুনতে পায়। সে সুস্বাদু মধুর কথা স্মরণ করে এবং উৎসুকভাবে পাখিকে আবারও অনুসরণ করে। বনটির প্রান্ত বরাবর গিংগিলেকে নিয়ে যাওয়ার পর, এনগেডে একটি বড় আশ্বেল্লা থর্ণের (এক প্রকার বাবলা গাছ) উপর বিশ্রাম নিতে বসল। “আহ,” গিংগিলে ভাবল। “মৌচাক নিশ্চয়ই এই গাছেই আছে।” সে দ্রুত আগুন ধরাল আর ধোঁয়া ধরা লাঠি দাঁতে ধরে গাছ বেঁয়ে উঠতে শুরু করল। এনগেডে বসে বসে দেখল।

...

Un jour, plusieurs semaines plus tard, Gingile entendit de nouveau l’appel de Ngede. Il se souvint du miel délicieux et suivi avec impatience l’oiseau une fois de plus. Après avoir mené Gingile le long de la forêt, Ngede arrêta pour se reposer dans un acacia faux-gommier. « Ahh, » pensa Gingile. « La ruche doit être dans cet arbre. » Il parti rapidement son petit feu et commença à grimper, la branche fumante entre ses dents. Ngede, assis, le regardait.